

Landes Lovgivningsbestemmelser over paa vort Lands Lovgivning, i den Tro, at de uden Videre skulle passe. Det er jo dog urimeligt at forlange, at en Mand, som vil byde en anden Mand ind i sin Boutik for at give ham en Snaps; derfor skulde tage Borgerskab som Bærtshuusholder og betale denne høie aarlige Afgift; nei, saa byder han ham hellere ind i et Sideværelse, naar galt skal være, end han betaler Borgerkabet og denne høie aarlige Afgift for at kunne give disse Snaps bort. Enten gjør han dette, eller ogsaa skænker han ham et Glas Biin i den forreste Stue. Men det er ikke nok hermed. Naar en Mand f. Ex. kommer ind til en Gaandværker og taler med ham; saa maa denne Gaandværker ikke give denne Mand, der maaskee vil slutte Accord med ham om Et og Andet, en Snaps i sin Boutik; men har han derimod ingen Boutik, og det skeer i en Stue, saa kan han frit give ham en Snaps, saa er der ikke noget iveien. Naar man tager Hensyn til saadanne Tilfælde, kan det ikke forundre, at man kommer til den Ansættelse; at en saadan Bestemmelse virkelig ikke fortjener at staae i nogen Lov.

Indenrigsministeren: Med Hensyn til § 79 forekommer det mig dog, at vi ere komne et betydeligt Skridt længere frem, idet det omfæder er indrømmet, at en noget forandret Affattelse ganske vilde fjerne de Indvendinger, der ere fremkomne. Man har navnlig dvælet ved Ordet: Indretninger. Ja, dette Ord kan naturligviis forstaaes paa forskjellig Maade, men mig forekommer det, at dette Ord netop naturligen fjerne de Indvendinger, som ere blevne gjorte, f. Ex. den, som er hentet fra de meget omtalte Ankere; thi Indretninger er jo netop et Ord, som betegner noget mere Fast, noget Forubbestemt, og som altsaa er lagt an paa at tjene et vist Formaal. Et meget slaaende Exempel vilde det være; dersom vi pleiede at have, som det er meget almindeligt paa slige Steder i England, forskjellige adskilte Pladser, jeg kunde næsten kalde det Baase, der altsaa ere Indretninger med en vedvarende Bestemmelse. Det forekommer mig saaledes, at Ordet Indretninger i denne Henseende netop bedst rammer Tanken; men i ethvert Til-

fælde ere vi dog nu komne til at erkjende, at nogle Ordforandringer i den Henseende aldeles kunde fjerne Indvendingerne. Hvad § 77 angaaer, saa maa det ikke misforstaaes, i hvilken Henseende man kan henvise til et fremmed Lands Lovgivning, paaberaabende sig visse Bestemmelser, som der findes. Det er naturligviis ikke Meningen, at, fordi en Bestemmelse findes i et eller andet Lands Lovgivning, at den derfor uden Videre skulde være anvendelig her. Der er for det Første Forskjel paa de fremmede Lande, idet der er visse Forhold, hvori de ligne vort Land saaledes, at man nok kan paaberaabe sig Lovbestemmelser, der findes i disse Landes Lovgivelser, men det kan heller ikke nægtes, at der er andre Forhold, med Hensyn til hvilke det ikke gaaer an at paaberaabe sig fremmede Landes Lovgivning; den første Betingelse for at kunne paaberaabe sig et fremmed Lands Lovgivning maa saaledes være, at en saadan Paaberaabelse har en naturlig Lighedsgrund. Dernæst kommer det an paa, hvad der bevæger En til at paaberaabe sig fremmede Landes Lovgivelser. Naar man imod en saadan Bestemmelse som den, der her er foreslaaet, gjør gjældende; at den skulde være saa unaturlig og urimelig, saa synes det strax paa første Haand at være en Omstændighed, der vel maatte opfordre til nogen Estertanke, at man i fremmede Lande, efter en nøiagtig Derveielse, som har fundet Sted i flere Aar, angaaende hele dette Beskatningssystem, har fundet det nødvendigt i dette Tilfælde at optage en saadan Bestemmelse for at forebygge Glusioner; mon dette dog ikke skulde kunne opfordre de ærede Medlemmer, der tage Sagen noget alvorligt og ikke blot ville opmuntre sig og Andre under en langvarig Forhandlings Besvær, jeg siger, mon dette ikke kunde bringe de ærede Medlemmer til at overveie, om Grunden til, at de ved første Diefast finde denne Bestemmelse underlig, ikke kunde være den, at de ikke have tænkt over Forholdene saa meget, som Andre have gjort i det fremmede Land, hvor man efter forskjellige Aars Forhandlinger er kommen til at tage en saadan Bestemmelse? Det er i en saadan Sammenhæng, at en Paaberaabelse af en Bestemmelse i et fremmed Lands Lovgivning kan have Noget paa sig og